Working with or around the mind-split, to recapture shadow memories, is the key to successful
OBE

in je keel

zit meerdere trompetten

die geluid kleuren op bepaalde trompetten

om dan door het orkest leven in te blazen

Door het instrument van de directe-stem dat
van een geheel andere constructie is, spreken wij eveneens tot
u, maar nu — de naam zegt het al — hoort u ons eigen stemgeluid.
Het verschijnsel van de directe stem is al op Aarde
bekend, het werd tot nu toe tot stand gebracht door de krachten
van het medium. Dit gaf dan zijn aura af, waarna deze
verdicht werd. U ziet het, alweer is er sprake van verdichting,
thans van de aura eener megafoon, een trompet, en van de
aura van het medium, waarna u onze stemmen hoort.

licht vullen in bepaalde pijpen en dan weet je welke te plaatsen

en dan blazen

De psychische trance overwint het moederschap. Dit zult u wel niet zoo dadelijk begrijpen en dit heeft dan ook een verklaring
245
noodig. Maar het wil dit zeggen. In de moeder zijt ge tot eenheid gekomen. In de moeder groeiden de stoffelijke weefsels ineen met de ziel, ze moeten losgelaten worden, wil de trance beleefd worden. En die eenheid groeide tezamen op en werd mensch. Ziel en stof zijn nu als de oogen in uw hoofd, uw mond, waardoor ge spreken kunt, of uw beenen waardoor ge voortgaat. Wat is de mensch zonder al deze organen? En toch de psychische trance eischt van u al die organen los te laten, te zien en te voelen buiten het bestaande, eerst dan kunt ge u overgeven en is uw gevoelsleven in staat een dergelijke ontwikkeling in zich op te nemen.

Ik Droomde dat er een boek geschreven word!!!

als door praten het astrale helderziende licht (dat je geestelijke ogen zien

dan ziel en stof los maken van ogen in je hoofd om iets verder te komen

Ziel en stof zijn nu als de oogen in uw hoofd,
los gelaten worden

De psychische trance overwint het moederschap. Dit zult u wel niet zoo dadelijk begrijpen en dit heeft dan ook een verklaring
245
noodig. Maar het wil dit zeggen. In de moeder zijt ge tot eenheid gekomen. In de moeder groeiden de stoffelijke weefsels ineen met de ziel, ze moeten losgelaten worden, wil de trance beleefd worden. En die eenheid groeide tezamen op en werd mensch. Ziel en stof zijn nu als de oogen in uw hoofd, uw mond, waardoor ge spreken kunt, of uw beenen waardoor ge voortgaat. Wat is de mensch zonder al deze organen? En toch de psychische trance eischt van u al die organen los te laten, te zien en te voelen buiten het bestaande, eerst dan kunt ge u overgeven en is uw gevoelsleven in staat een dergelijke ontwikkeling in zich op te nemen.

als door praten zien is
of door praten lopen
of door praten mond
ze moeten losgelaten worden, wil de trance
beleefd worden.

thans van de aura eener megafoon, een trompet, en van de aura van het medium, waarna u onze stemmen hoort.

tig. Er zijn gedachten tot mij gekomen, lieve prinses. Als ik goed en duidelijk voel, moeten ze van de Goden komen. Dit zijn de gevoelens van hoogere machten. Want het is grootsch, wat nu in mij is. Iedere verlegenheid, elke twijfeling is mij nu ontnomen, zoodat ik weet, hoe te moeten handelen.

Schoone prinses, kent u deze krachten? Alléén bij groote gebeurtenissen dalen de Goden in ons menschen af en leggen in ons het ontwaken, dat het bewuste weten is, zoodat ik mij geheel overgeef.

Er blijft mij maar één mogelijkheid over. Gij zult mismaakt zijn, uw jeugd zal veranderen in ouderdom, maar gij zult leven. In reine en hemelsche rust zult gij leven. Uw hart zal jong blijven en men zal u niet herkennen. Kom tot mij, Ardaty zal een Vader voor u zijn. In mijn tuinen kan ik uw geheim verbergen, wanneer uw hart zegt: ik kom, en gij mijn omgeving wilt aanvaarden.

Ik wil slechts voor u zorgen, zoodat uw kind kan geboren worden. Mijn lange hier-zijn is niet voor niets geweest. Ik vond het uitstralende licht van de Lotus verdacht, toen ik haar oplettend gadesloeg. Zonden de Goden tot haar uw geheim? Het zal wel zoo zijn, want ik ben niet gewend mij daarop in te stellen, doch ik verzeker u, dat mijn voelen en zien de waarachtige werkelijkheid raakt, ook al denkt men, dat ik slechts een kruidenkenner ben.”

Ardaty had opgehouden met denken en ik wachtte af, wat er nu zou geschieden. Na een kort oogenblik keerde de priester tot Ardaty terug en zei: „Zijt gij er zeker van, Ardaty, dat het de goede kruiden zijn?”

Ardaty dacht geruimen tijd na en antwoordde: „Als gij wilt, meester van Isis, en u staat het mij toe, zal ik haar andere kruiden toedienen. Mocht uw meester dit goed vinden, welnu, ik ben bereid, doch breng haar dan tot mij.”

De priester haatte Ardaty, doch Ardaty doorzag hem. Ook de priester dacht lang na en zijn gedachtengang volgende, voerde hij mij naar het hoofd van Isis en naar het hof van den Pharao. Dan keerde hij in gedachten tot den Vader van den Tempel terug.

205

Ik volgde dit wonderbaarlijke gesprek, dat zij in hun één-zijn en van gevoel tot gevoel voerden.

Mijn Moeder moest weg van hier, een ernstige en besmettelijke ziekte had haar overvallen. Hij had zijn orders ontvangen en zei tot Ardaty: „Zijt gij zeker van u zelf?”

„Breng haar, meester van Isis, hier in mijn kamer, ik zal het lichaam in slechts korten tijd tot de stof doen terugkeeren. Maar

gij moet mij toestaan, dit te kunnen doen. Kan Ardaty de meesters dienen? Ik ben bereid en gereed.”
De priester was reeds tot een besluit gekomen en zei: „Beste Ardaty, ik kom spoedig tot u terug en gij ontvangt dan alle macht, zoo ook het zegel.”
„Breng mij die toestemming, Hoogepriester, want gij weet, dat ook ik de wetten moet opvolgen. Gij zult mijn kennis leeren kennen en ik zal u mijn meesterschap toonen.”
De priester ging heen en Ardaty wachtte af. Na korten tijd trad hij opnieuw binnen. In zijn armen droeg hij mijn Moeder en legde haar op een rustbank neer. Hij haatte Ardaty, doch deze was als een klein kind en wilde dat de priester heen ging. De priester weigerde en bleef. Wat nu?
Dan zei Ardaty tot hem: „Gij kent de wetten, meester van Isis? Gij hebt het recht mij uit uw heiligdom te verwijderen, doch de Goden gaven mij macht en kennis en het recht van deze plaats. Als gij de Godin dient, zoo ga, of ik ga heen.”
De meester van Isis zond hem zijn haat toe, maar verwijderde zich. Dan toog Ardaty aan het werk. Onder zijn machtig werk sprak hij tot de Goden en ik hoorde hem zeggen: „Als gij wilt, o, groote God van al het leven, laat mij haar dan verzorgen en laat haar kind in leven. Ik zal de krachtigste kruiden mengen, waarvan het geheim alleen aan U bekend is en dat zooeven in mij kwam. Of was het van de Lotus? Is de Godin van Isis met mij? Ik zal dit lichaam oliën en zalven, het toedienen wat het noodig heeft. Maar ik zal zijn, zooals de wateren die voortvloeien, snel en krachtig, wanneer een vloedgolf opkomt. Onder dit bruisende geweld zal ik mij beheerschen want dit is de kracht, die tot mij komt. Gij moet mijn meesterschap nog grooter maken,

omdat dit mijn alle